

И като бѣхмы тамо
Съсь либе двамца само
Любинко ся яви.

И ето въ срѣдѣ градинѣ
Дойде и поздрави нѣ
И ся останови.

Погледа нѣ, погледа,
И хванѣ на зареда
Да нѣ цѣлува той.

Но на часъ-тъ тогази
Зе либе да ся пази

И му извика : *стой* ..

Не дѣй че мя запали

Любинко, ахъ, пожали,

Не дѣй мя че горѣ.

Небой ся — отговаря —

Цалувка не умаря;

При васъ ѣ е цѣръ-тъ.

Гори ли ти сърдцето?

Пламти ли ти лице-то? —

Съ палувкѣ го роси.

Цалувка раздражава,

Цалувка утѣшава —

Тя пали ѣ тя гаси.

